

Drahí priatelia, mesiac apríl je známy svojou nestabilitnosťou. Mení sa počasie a s ním aj nálada ľudí, všetci sú náchylnejší k chorobám a hocakým neuduhom. To však nič nemení, ba dokonca ani nemá vplývať na radosť z udalosti, ktorú sme oslávili v posledný marcový deň. Ved' nejde len o jednu nedeľu, či dva - tri dni predĺženého víkendu, dokonca to nie je ani o polievačke a šibačke, keď po desiatom poháriku naozaj už mnohým "dobré šibe". Veľká noc je naozaj Veľká, ba najväčšia udalosť posledných dvoch tisícov rokov, preto si zaslúži viac pozornosti. Liturgia Cirkvi ju preto slávi veľkolepe prvých osem dní, a potom aj ostatných štyridsať dva. Tak sa nám v Cirkvi páči oslavovať, že nám nestačí jeden víkend, alebo je PASCHA viac ako len o symboloch, hoc aj kresťanských?

Ak by sme boli ochotný viac hovoriť, počúvať a vnikáť do liturgie, pochopili by sme omnoho viac, ako sa nám na prvý pohľad zdá. Ved' symbol by pre nás už nebol len niečím, čo nám udalosti napomína, ale to, a Ten, kto ich sprítomňuje a aktualizuje. Napríklad jednoduchá kraslica, nie je iba umelecky opracovaným vajcom, ale obrazom celej podstaty Vzkriesenia. Tvrdá škrupina, predstavujúca hrob, ktorý v skutočnosti vyhlbil Bohu človek svojim hriechom, sa láme a vychádza z nej nový život. Kristus vstáva z mŕtvych a viac sa nik nemusí vracáť do škrupiny temnoty, hriechu a smrti.

Udalosti Veľkej noci sú tak niečím úplne novým a aktuálnym, čo zmenilo chod celej histórie, nehľadiac na to, že si to mnohí dodnes nevšimli. Ved' v skutočnosti sa uskutočnilo nové stvorenie, ktoré viac nepodlieha nadvláde hriechu a smrti, samozrejme, ak samo nechce.

Preto je dôležité viac si uvedomiť a prežiť celé obdobie. A vôbec, treba si byť istý a vedomý tohto víťazstva stále, kým si sami nebudeme užívať jeho plody v nebi, kde nás už nič neohrozí.

Je smutné, ak sa najväčšie cirkevný sviatok mení iba na národné tradície a skrakuje len na pár dní. Ved' niektoré historické udalosti posledných storočí, si ľudia pripomínajú stále, ako napr. koniec 2. svetovej vojny. Nepochybne, bola to veľká udalosť, ktorá ukočila a odvrátila obrovskú biedu a hrôzy. V Rusku si to každoročne pripomínajú veľkolepými oslavami a celý rok sa odzvuky tejto udalosti prejavujú v nespočetných vojnových filmoch a seriáloch. No vieme, že tej slobody a radosti víťazstva si ľudia neužili, keď ich vzápätí ochvátila "osloboditeľská" ideológia.

Víťazstvo Veľkej noci pretrváva aj napriek svojmu dokaličeniu to strany tých, ktorí majú o ňom svedčiť. Ved' šanca byť účastným v nesmrteľnosti sa dáva každému, kto o ňu prejaví záujem. Treba však hneď pozamenáť, že cesta k nesmrteľnosti je len jedna - skrze Krista, s Kristom a v Kristovi. Tu niet miesta na falošnú veľkorysosť a toleranciu, lebo v skutočnosti ide o Život. To, že Boh povoláva a zachraňuje aj príslušníkov iných náboženstiev sa deje na základe jeho nekonečnej lásky, v ktorej obetoval svojho Syna, aby nik, kto ho nepozná, no žije, ako by v neho veril, mal večný život. Ak ho už však spoznal a neuveril...???

To je otázka na svedkov Víťazstva - Spoluvíťazov, prečo spoznal a neuveril? Ved' hľadec na toľkú lásku umierajúcu na kríži, nič iné, ako vieru ani nemôže vyvolať. No ako reagovať, ak vidíme, že na kríži umrel jediný obraz Skutočnej lásky, a ostatní Spoluvíťazi sa správajú, akoby nič nevideli, ani sa ničomu podobnému nenaučili.

História nám dokazuje, že mnohí víťazi neboli skutoční a trvalí. Ako hovorí ruské príslovie: "Víťazov nesúdia," títo majú za ušami nie menej hriechov a nespravodlivostí, ako porazení. Myslím, že samotný príklad 2. svetovej vojny to nádherne ukazuje.

My sme však účastníkmi neštandardného a jedinečného, neopakovateľného a stopercentného víťazstva, preto ho nesmieme zneužívať na vlastnú výhodu, ba ho ani špiniť krivým svedectvom. Skutočný víťaz sa nemôže stať agresorom, no ani sa neskrýva. Ak sme si vedomí toho, že sme premohli obrovské zlo, nemôžeme zabudnúť, že ono sa nikdy nevzdáva. Preto treba byť pozorný, a otvárať oči všetkým, aby sa neopakovali chyby minulosti, alebo aby sa nik neocitol na tej strane, odkiaľ viac niet návratu.

Veľká noc sa spája s príchodom jari, a je to pochopiteľné. Ved' zima - obraz smrti, je preč, a celá príroda sa prebúdzá k životu. Pre kresťana táto nádhera nemôže byť iba básnickou inšpiráciou, ale vďakou, že po každom páde, po každej krutej prehre, po strachu a beznádeji, zažiarí nové Slnko - Kristus, ktorého jas nič nezatiene. On je podstata a základ skutočného života, pre ktorý smrť viac nie je problémom, ba ani prekážkou, a už vôbec nie koncom. A túto

Trvalá oslava

Напісаў отець Михал
Utorok, 02 Apríl 2013 09:12

nádej, ktorú sme dostali, máme dávať ďalej.